

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Sunnuntai 7.7.2019
Aamuseurat klo 8.00
Timo Sjöman

Milloin olet viimeksi ollut nälkäinen? Tähän aamuun useimmat meistä ovat todennäköisesti tulleet ainakin jonkinlaisen aamupalan saattelemana, ja näillä juhlilla ateriat ovat kirjaimellisesti käden ulottuvilla. Pitkään ei tarvitse nälkää nähdä.

Tänä aamuna meitä puhuttelee yksi Raamatun monista mielenkiintoisista kertomuksista, jossa olemme keskellä elämän realiteetteja. Eteemme piiryy tapahtumien ketju, joka yhtä lailla hämmentää ja ihmetyttää kuin avaa näköaloja ja tuo meidät kristillisen uskon ytimeen. Siihen, jota ilman emme voi täydesti elää.

Sain viime keväänä astella tämän kertomuksemme järven rannalla. Matkanjohtaja ilmoitti, että viivymme täällä 20 minuuttia. Muistan harmitukseni, sillä olin odottanut tätä hetkeä. Vain 20 minuuttia, vaikka voisin olla täällä tunteja tai koko päivän.

Eteeni avautui laaja järven selkä ja vastapäisen rannan vuoret heijastuivat aamuisen usvan peitosta. Tämä järven tuoksu, lauhkean tuulen hyväily ja mielen rauha toivat kertomuksen ajatuksiini. Luin Raamatusta.

”Aamun koittaessa Jeesus seiso i rannalla, mutta opetuslapset eivät tunteneet häntä. Jeesus huusi heille: ”Kuulkaa miehet! Onko teillä mitään syötävää?” ”Ei ole”, he vastasivat. (Joh. 21:5)

Voi aavistaa, että yön jälkeen miehet olivat nälissään, mutta myös viime aikojen tapahtumat olivat kunnolla ravistelleet heidän mielialojaan.

Jeesus sanoi: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” (Joh. 21:6)

Samanaikaisesti, kun verkot täyttyvät kaloista, Johannes tunnisti Jeesuksen.

Vielä hetki sitten heillä ei ollut ruokaa, mutta nyt he kuulevat Jeesuksen sanat: ”Tulkaa syömään”. Pöytä on katettu.

Katselen ympärilläni ja mietin, missähän tuo nuotiopaikka voisi sijaita.

Saavun rannan kirkkoon, johon koko kertomus kiinnittyy. Jeesuksen pöytä — *Mensa Christi* lukee laatassa, jossa on Jeesuksen haavoja kuvaava Jerusalemin risti sakaroinen, niiden sisässä on evankelistoihin viittaavat neljä pienempää ristiä. Matalan kallion takana on alttaripöytä ja lasimaalaukset. Tässä se on!

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.–7.7.2019

Olen nyt nuotiopaikalla, edessäni ovat olleet opetuslapset ja Jeesuksen tarjoama ravinto.

Johannes kirjoittaa:

”Rannalle noustessaan opetuslapset näkivät, että siellä oli hiilloksella paistumassa kalaa sekä leipää. Jeesus sanoi heille: ’Tuokaa tänne niitä kaloja, jotka äsken saitte.’ Simon Pietari meni veneeseen ja veti verkon maihin. Se oli täynnä isoja kaloja, mutta vaikka kaloja oli paljon — kaikkiaan 153 — verkko ei revennyt. Jeesus sanoi: ’Tulkaa syömään.’ Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: ’Kuka sinä olet?’, sillä he tiesivät, että se oli Herra. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen. (Joh. 21:9–13)

Poistun kirkosta ja näen patsaan, joka palauttaa mieleen äskeisen ruokailun sykähdyttävimmät hetket. Jeesus siunaa Pietaria, joka on polvillaan hänen edessään. Pietari on tarttunut Jeesuksen ojentamaan paimensauvaan. Patsaassa on teksti: ”Kaitse minun lampaitani.”

Vielä muutama päivä sitten Pietari on kolmesti kieltänyt Herransa, ja nyt hän on yhtä monta kertaa vastannut Jeesuksen kysymykseen Simon Johanneksen poika, rakastatko minua. -Rakastan Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas. Pietari saa vastauksen kysymyksiin.

Kaitse minun lampaitani, ruoki minun karitsoitani ja lopuksi Jeesuksen viimeiset sanat koko evankeliumissa: ”Seuraa minua”.

Otan vielä kuvan patsaasta ja huomaan, että olen ylittänyt määrärajan.

Lähden autolle, mutta palaan kirkkoon hakemaan unohtuneen muistilehtiön. Autolla on kaksi ryhmän jäsentä nousemassa sisään, Istun paikalleni, enkä vielä tiedä mitään Nivalan herättäjäjuhlista. Mutta sen tiedän, että Tiberiaan järven nuotioateria viittaa myös Jeesuksen asettamaan ehtoolliseen, jonka osallisuuteen tänään pääsemme ja joka johtaa meidät kristillisen uskon ytimeen, armon ja anteeksiantamuksen ateriaan yhdessä toisten Jeesuksen seuraajien kanssa. Ehkä en ole ainoa, jolle näillä juhlille tullessa on mielessä soinut virsikirjan virren 129 säkeistö:

Oi kiitos, poika Jumalan,
kun annoit armon avaran
ja tulit muotoon ihmisen,
veljeksi meidän syntisten
ja ristinkuolemallasi
myös minut ostit vapaaksi.